

[Nøhr.]

Mulighed for at fjerne de værste Overdrivelser.

Endelig vil den nye fælleskommunale Indkomstskat paa Indkomster over 1 200 Kr. i Forbindelse med Formueskatten sikre, at Byrderne fordeles jævnt over de Omraader i hele Landet, hvor den bedste Bæreevne findes. Den fælleskommunale Indkomstskat er naturligvis langt lempeligere, end den lokale Kommuneskat i de skattetyngede Kommuner kan være. Eksempelvis skal jeg nævne, at en Indtægt paa ca. 2 500 Kr. foreslaas fælleskommunalt beskattet med 24 Kr., medens den hidtil i mange skattetyngede Kommuner har været beskattet med 200—300 Kr. eller mere, og en Indtægt paa 5 500 Kr. foreslaas fælleskommunalt beskattet med ca. 100 Kr., medens den hidtil i mange skattetyngede Kommuner har været beskattet med 800—900 Kr. og nogle Steder endda mere. Af den fælleskommunale Indkomstskat og Formueskat tilsammen, der i alt skal indbringe ca. 45 Mill. Kr., vil kun knapt 10 Mill. Kr. blive udskrevet paa Landet og godt 10 Mill. Kr. i Købstæderne, medens ca. 25 Mill. Kr. udskrives i Hovedstadsomraadet, hvilket har sin naturlige Forklaring i, at inden for dette Omraade findes de største og mest typiske Eksempler paa kommunal Velstandssamling. Denne Indtægts- og Formuesamling i Hovedstadsomraadet er saa fremtrædende, at selv naar man medtager den fælleskommunale Grundskat, der udskrives med noget mere i Sognekommunerne end i Hovedstadsomraadet, flyttes der ved Udligningen Byrder paa i alt 10 Mill. Kr. fra Landet og Købstæderne over paa Hovedstadsomraadet, og deraf flyttes langt den største Part fra Sognekommunerne.

Naar det samlede Omfang af Udligningsforslagets Virkninger af Indenrigsministeren er anslaaet til ca. 20 Mill. Kr., maa man jo erindre, at et betydeligt Antal jævnt stillede Kommuner ikke berøres væsentligt af Forslaget, og at den overvejende Del af de 20 Mill. Kr. saaledes er en direkte Forskydning mellem rige og fattige. De 20 Mill. Kr. er en stærkt koncentreret Udligning, og Virkningen vil blive stor, hvor det er mest tiltrængt. En haardt anspændt mindre Købstad i Randers Amt vil f. Eks. faa en Nettolettelse paa henimod 100 000 Kr., medens, som det fremgaar af Indenrigsministerens Eksempler, en Ø-Købstad med stor Velstand faar en Nettoforøgelse i Udskrivningen paa ca. 300 000 Kr. Der er store Sognekommuner, der faar Netto-

lettelse paa 40 000—50 000 Kr., som de rige Villakommuner først og fremmest maa betale. Naar der i Indenrigsministeriets Beregninger nævnes en Sognekommune, hvor den nye fælleskommunale Skat paa Indtægter over 1 200 Kr. og Formuer over 30 000 Kr. vil indbringe henholdsvis op imod 400 000 Kr. og henimod 150 000 Kr., saa ved vi, at vi befinder os i en Oase, hvor Indtægter og Formuer skinner gyldent over Landskabet, og ingen vil med Rette kunne indvende noget imod, at en saadan Kommune kommer til at hjælpe sine fattigere Brødre og Søstre inden for Kommunernes brogede Flok.

Man kan drøfte, om Forslaget alt i alt giver en tilstrækkelig stor Udligning, og jeg for min Part har intet imod, at man gaar et Stykke videre ad Udligningens Vej, naar blot det værdifulde i Kommunernes Traditioner bevares; men man skal vogte sig for at styre fra den ene Grøft over i den anden. Ensrettethed er godt i Fordelingen af nødvendige kommunale Byrder, men Ensrettethed i Kommunernes Udformning og Behandling af Opgaverne er det ikke vor Sag at fremme. Vi skal bevare det enkelte Kommunestyres Interesse for ikke blot de særlige lokale Spørgsmaal, men ogsaa for at omplante Tidens fælles Reforme og Fremskridt i den Form, der i de enkelte Kommuner giver det bedste Resultat. Vi skal ogsaa bevare Kommunernes Ret til at skønne over Forholdet mellem personlig Skat og Grundskat til den lokale Dækning, fordi det nu engang er Sogneraadene, der bedst kan bedømme, hvad der under de særlige lokale Forhold giver den mest rimelige Virkning. Man kan ogsaa diskutere, om der med Enkelthederne i Forslaget netop er truffet det rette, og det bliver jo Udvalgsbehandlings Formaal at komme til Enighed herom, men jeg tror, at de fleste praktiske Kommunalænd vil erkende, at Udligningsforslaget i Princippet er rigtigt. Ofte har man, hvor kommunale og politiske Drøftelser har fundet Sted, været enig om, at en Lettelse for de vanskeligst stillede Kommuner var nødvendig. Nu er der ved dette Udligningsforslag givet Partierne Lejlighed til i Gerning at komme de vanskeligst stillede Kommuner til Hjælp efter holdbare Principper.

Udligningsforslaget bygger paa en retsindig Solidaritetsbetragtning over for Kommunernes forskellige økonomiske Vilkaar, og det fører derfor fremad mod større kommunal Retfærdighed. Sammen med det nye Erhvervsskatteforslag, som tidligere har været behandlet, og som jeg derfor